

osoba (obec). Pravidelně bude míti firma dodatek vzatý z předmětu podniku k bližšímu jeho označení (čl. 16 obchod. zákona). Jiná jest otázka, zda při obecních podnicích třeba opovědět k zápisu do rejstříku osoby oprávněné k zastupování podniku a ke znamenání firmy. Bylo již řečeno, že obec jest pokládána za kupce jednotlivce. Z toho plyne, že k zastupování a znamenání firmy jest oprávněna jen ona jako principál a že tedy podpisuje firmu zvolenou pro podnik svým jménem (čl. 16 obchod. zákona) orgány, kteří jsou v tom kterém případě podle obecního zřízení povolány obec zastupovati a za ni podepisovati. Zákon neposkytuje oporu pro názor, že by obec mohla býti nucena zřídit pro svůj podnik zvláštní správu, která by samostatně vystupovala vedle orgánů povolaných ke správě obecního jmění (§§ 31, 32, 33, 57 obec. zř. pro Čechy, § 23 ob. fin. nov. čís. 329 z r. 1921, § 20 zákona čís. 77/27 v doslovu zákona čís. 169/30). Proto také není povinna, by podle čl. 19 druhé věty obchod. zákona osobně před soudem firmu znamenala, nebo toto znamenání firmy podala v ověřené formě na soud, což vzhledem k předpisům obecního zřízení při různosti zastupování (§ 55 obec. zř. pro Čechy) a při častých změnách osob k němu povolaných, by nebylo ani dobře proveditelné. Není proto zákonem odůvodněna výzva, by obec P. zjednala rejstříkový pořádek tak, jak to požaduje rejstříkový soud.

Čís. 13538.

V pořadí zajištěného výměnku nelze přikázati z nejvyššího podání dávky, splatné před více než třemi roky před udělením příklepu, a to ani tehdy, byly-li přiznány rozsudkem.

Stejně pořadí s výměnkovými dávkami, které nejsou déle tří let přede dnem příklepu zadrženy, nepřísluší úrokům a útratám sporu přisouzeným výměnkáři rozsudky, jimiž mu byly proti dlužníkovi zadržené výměnkové dávky přiznány, nejsou-li v pozemkové knize při výměnku vloženy ani úroky ze zadržovaných dávek ani jistota za procesní útraty spojené s dobýváním dávek.

(Rozh. ze dne 17. května 1934, R I 432/34.)

Na exekučně prodané nemovitosti měla Anna K-ová zajištěný výměnek, který podle dražebních podmínek vydražitel měl převzít bez započtení na nejvyšší podání. Anna K-ová se domáhala žalobami zaplacení vydražených výměnkářských dávek a byly jí přiznány rozsudkem C 90/33-2 částkou 7.236 Kč s 5% úroky od 11. března 1933 a útraty 385 Kč 90 h a C 91/33-2 částka 1.800 Kč s 5% úroky od 11. března 1933 a útraty 300 Kč. Tyto částky přihlásila Anna K-ová k rozvrhu nejvyššího podání a žádala hotové zaplacení v pořadí zajištěného výměnku. První soud přes odpor vymáhající strany uvedené částky 7.236 Kč a 1.800 Kč i s příslušenstvím přikázal v pořadí zajištěného výměnku s odůvodněním, že jde o právoplatně přiznané nároky. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, vyčkaje pravomoci, dále jednal a znovu rozhodl. Důvody: Podle § 216 odstavec druhý ex. ř., jež jest vykládati přísně a u něhož rozšiřující výklad jest vyloučen, mají úroky, důchody, výživné a jiné opětuující se dávky (zejména tudíž výměnkové

dávky, které ze smlouvy přísluší), stejné pořadí s právem k vybírání dávek jen potud, pokud nejsou déle tří let přede dnem příklepu zadrženy. Podle tohoto ustanovení nelze z nížádného důvodu, tedy ani tehdy, když byly rozsudkem přiznány, přikázati z nejvyššího podání v pořadí zajištěného výměnku dávky, které byly splatné před více než třemi lety před udělením příklepu. V souzeném případě jest ze spisů C 90/33 a C 91/33 patrné, že v částkách 7.236 Kč a 1.800 Kč jsou zahrnuty i dávky, které byly splatny již před 11. dubnem 1930 a nelze proto tyto před 11. dubnem 1930 splatné dávky přikázati v pořadí zajištěného výměnku, i když byly pravoplatně rozsudkem přiznány. Úroky z uvedených částek a útraty sporu vzhledem k tomu, že úroky nejsou zajištěny, a výměnek sám má býti převzat bez započtení na nejvyšší podání, vůbec nelze přikázati, ježto se nejedná o úroky a náklady, o nichž jedná ustanovení § 216 druhý odstavec ex. ř. Náklady lze jen tenkrát přikázati, když se týkají některého z nároků uvedených pod čís. 2 až 4 odstavec první § 216 ex. ř. Útraty by bylo lze jen tehdy přikázati, kdyby z nejvyššího podání přikázána byla úhrada za výměnek, a úroky jen tenkrát, kdyby příslušely ze smlouvy a byly knihovně zajištěny. Vzhledem k tomu však, že ze spisů není patrné, jaká částka připadá na tříleté dávky, počítaje zpět od 11. dubna 1933, nemůže rekursní soud sám rozhodnouti ve věci samé.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění, neboť napadené usnesení odpovídá stavu věci i zákonu a vývody dovolacího rekursu nejsou způsobilé vyvrátiti správné důvody usnesení rekursního soudu. Rekursní soud správně v napadených částech zrušil rozvrhové usnesení prvního soudu, poněvadž nutno zjistiti, jaká část z náhrady přihlášené výměnkářkou Annou K-ovou za zadržené dávky výměnkové připadá na dávky (nikoli úroky jak v dovolacím rekursu tvrzeno), které nejsou déle tří let přede dnem příklepu zadrženy a které z toho důvodu požívají podle § 216 čís. 4 druhý odstavec ex. ř. pořadí vloženého výměnku. Starší zadržené dávky nelze v tomto pořadí výměnkáře přiznati, i když jí byly pravoplatně přisouzeny. Souhlasiti jest i s názorem rekursního soudu, že stejné pořadí nepřísluší úrokům a útratám sporu přisouzeným výměnkáře rozsudky, jimiž byly jí proti dlužníkům zadržené výměnkové dávky přiznány, neboť při výměnku do pozemkové knihy vloženém nejsou vloženy ani úroky ze zadržných dávek ani jistota za procesní útraty s dobýváním dávek spojené.

Čís. 13539.

I v konkursním řízení podle nového konkursního řádu ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n. platí předpis § 527, druhý odstavec, c. ř. s.

Nevadí, že rekursní soud ve zrušujícím usnesení výslovně neuložil prvnímu soudu, by slyšel strany (účastníky), je-li z odůvodnění usnesení